

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. I. R.**
zastoupen advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 7/834, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalované **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Náměstí hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-143308-6/SO-2022 ze dne 6. 8. 2022, ve věci
zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 5. 10. 2020 domáhal přezkumu rozhodnutí žalované č. j. MV-143308-6/SO-2022 ze dne 6. 8. 2022, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-2699-25/ZR-2019 ze dne 16. 6. 2020. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 236/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a žalobci byla stanovena lhůta k vycestování z území ČR. Důvodem rozhodnutí bylo narušení veřejného pořádku žalobcem, spočívajícím ve spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, zločinu vydírání a přečinu nebezpečného vyhrožování, za což byl odsouzen Okresním soudem v Ostravě ve věci vedené pod sp. zn. 72 T 50/2019.
2. V uvedené věci Krajský soud v Ostravě již rozhodoval rozsudkem č. j. 25 A 171/2020-49 ze dne 15. 11. 2021, kdy žalobu zamítl; Nejvyšší správní soud však rozsudkem č. j. 4 Azs 29/2022-39 ze dne 15. 7. 2022 zrušil rozsudek krajského soudu, žalobu odmítl a věc postoupil k rozhodnutí žalované.
3. Žalobce v nyní podané žalobě uvedl, že žije na území ČR již více než 10 let, je zaměstnán jako pomocný kuchař a tlumočnick; je rovněž jediným společníkem a jednatelem ve společnosti BENGAL FOOD s. r. o. Namítl, že žalovaný své rozhodnutí postavil pouze na rozsudku Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 72 T 50/2019; v dané věci byl žalobce odsouzen za spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, zločinu vydírání, přečinu ublížení na zdraví a přečinu nebezpečného vyhrožování k podmíněnému trestu odnětí svobody s koncem zkušební doby dne 17. 5. 2023. Žalobce spatřuje v postupu žalované přepjatý formalismus. Poukázal na to, že rozsudek akceptoval jen proto, aby již nebyl dále držen ve vazbě a shromažďuje podklady pro návrh na obnovu řízení. Uvedl, že od roku 2017, kdy měl trestné činy spáchat, vede řádný život a má nový partnerský vztah, který je souladný a nevykazuje žádné znaky protiprávního jednání. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 4/2010-151 ze dne 26. 7. 2011 uvedl, že ne každé trestné jednání je automaticky narušením veřejného pořádku, což správní orgány dostatečně nezohlednily. Žalobce dále namítl, že v zemi jeho původu již nežijí jeho nejbližší rodinní příslušníci, kteří žijí v ČR (otec, dva vlastní bratři, jeden nevlastní bratr a nevlastní matka); dále namítl, že má v ČR finanční závazky a při jeho vystěhování by došlo na jeho straně k platební neschopnosti. Žalobce má za to, že správní orgán dostatečně nezvážil, resp. ignoroval dopady svého rozhodnutí v kontextu ustanovení § 174a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „CizZ“); dále má za to, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť v jeho důsledku dojde ke zpretrhání rodinných vazeb žalobce. Ochrana veřejného pořádku do budoucna je dostatečně prokázána řádným životem žalobce.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 11. 2022 navrhla zamítnutí žaloby. S ohledem na korelaci žalobních bodů a odvolacích námitek odkázala na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí. K aplikaci § 174a CizZ odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 109/2013-34 ze dne 26. 2. 2014, podle něž je třeba vypořádávat tam uvedená kritéria, jen pokud mohou mít v projednávaném případě alespoň teoretickou relevanci.

5. Usnesením č. j. 25 A 109/2022-20 ze dne 23. 11. 2022 byl žalobě na návrh žalobce přiznán odkladný účinek.
6. U jednání žalobce setrval na svém stanovisku. Uvedl, že podmíněný trest již vykonal a osvědčil se, bude usilovat jeho zahlazení. Dále uvedl, že navázal novou známost a narodilo se mu dítě. V budoucnu chce vést s matkou dítěte společnou domácnost a podílet se na péči o dítě.
7. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
9. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující: Ministerstvo vnitra vydalo dne 20. 9. 2019 z moci úřední oznámení o zahájení správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, a to na základě informace Okresního soudu v Ostravě o odsouzení žalobce ve věci sp. zn. 72 T 50/2019. Oznámení si žalobce převzal do vlastních rukou dne 25. 9. 2019. Z trestního rozsudku č. j. 72 T 50/2019-705 ze dne 17. 5. 2019 plyne, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, přečinu ublížení na zdraví, přečinu nebezpečného vyhrožování k trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 4 let za současného omezení spočívajícím v zákazu styku s poškozenou; rozsudek nabyl právní moci 17. 5. 2019. Podle výše uvedeného pravomocného rozsudku soudu žalobce v přesně nezjištěných dnech v době od měsíce února 2017 do měsíce července 2017 v bytě na adrese O. 956/57, O.-P. a dále od měsíce srpna 2017 do měsíce srpna 2018 v bytě na adrese 28. ř. 820/267, O.-M. H., které obýval společně se svou družkou, hrubě a vulgárně družku urážel a ponižoval, a to s četností nejprve jednou měsíčně, poté jednou týdně, od června 2018 již denně, zakazoval jí stýkat se s rodiči a jejími přáteli, zakazoval jí konzumovat vepřové maso a výrobky z něj, ze žárlivosti kontroloval její mobilní telefon, omezoval ji v běžném způsobu života, a když odmítala uposlechnout a podvolit se jeho požadavkům, opakovaně ji verbálně a fyzicky napadal tak, že do ní surově kopal, bil ji pěstmi do různých částí těla, škrtil ji a tahal jí za vlasy, přičemž jí v jednom případě vytrhl chomáč vlasů. Protiprávní jednání žalobce soud podrobně popsal ve výrokové části odsuzujícího rozsudku, ve které je mimo jiného uvedeno, že žalobce družku konkrétně napadl: 1) dne 8. 2. 2017 do ní v bytě strčil tak, že prorazila skleněnou výplň interiérových dveří a způsobila si řezná poranění na levém rameni, levém předloktí a levé dlani, 2) přesně nezjištěného dne v listopadu 2017 v Ostravě-Porubě na ulici Porubské 826/8 v prostorách vietnamského bistra Orchidej udeřil družku pěstí do úst a způsobil jí poškození zubu, 3) dne 19. 5. 2018 družku ve společném bydlíšti asi sedmkrát udeřil násadou od smetáku do předloktí levé ruky a způsobil jí zhmoždění měkkých tkání levého lokte, 4) dne 6. 8. 2018 v odpoledních hodinách v O.-M. H. na ulici 28. ř. 820/267, když si přišel do bytu družky pro své věci, vzal ze zásuvky kuchyňské linky dva nože a žádal družku, aby mu vrátila klíče od bytu, což družka odmítla, načež se před

ním zavřela v chodbě bytu, a když po chvíli otevřela dveře, držel v ruce smeták, jímž družku opakovaně udeřil, ale nakonec se družce podařilo vytlačit jej na chodbu domu a zamknout vstupní dveře bytu, avšak svým jednáním způsobil družce zhmoždění měkkých pokrývek lebních v týlní krajině hlavy, které se projevovalo otokem a pohmatovou bolestivostí, krevní podlitiny lokalizované na obou pažích, na pravém předloktí a levém stehně, 5) v přesně nezjištěné době roku 2017 v Ostravě při telefonickém hovoru s matkou družky, která ho žádala, aby ukončil vztah s její dcerou, této vulgárně nadával a vyhrožoval jí, že do jejího bytu hodí bombu nebo nastraží bombu pod její auto, kteréžto výhrůžky v matce družky vzbudily strach a obavy o její zdraví a život či o zdraví a život její rodiny. Ve všech výše uvedených případech, při kterých žalobce slovně a fyzicky napadal svoji družku, jí těmito útoky opakovaně způsobil zranění, která si vyžádala ošetření ve zdravotnických zařízeních. Správní orgán si dále opatřil zprávu o pověsti od ÚMOB Mariánské Hory a Hulváky, zprávy Vězeňské služby, výpisy z Obchodního rejstříku a Živnostenského rejstříku a Cizineckého informačního systému, opis z evidence Rejstříku trestů a vyslechl žalobce. V průběhu správního řízení žalobce využil svého práva se vyjádřit, kdy poukázal na skutečnosti, tvrzené i nyní v žalobě (údajná nesprávnost pravomocného rozsudku, rodinné poměry, ekonomická činnost); předložil Dohodu o provedení práce se společností ACP Traductera, a. s. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 16. 6. 2020 zrušilo žalobci povolení k trvalému pobytu na území ČR. V odvolacím řízení žalobce uvedl, že žije v řádně fungujícím partnerském vztahu a akcentoval, že je jedním ze dvou tlumočnicků z bengálského jazyka v ČR. Napadeným rozhodnutím žalované bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí Ministerstva vnitra potvrzeno.

10. Z rodného listu M. R. a rozsudku Okresního soudu v Ostravě č. j. 79 Nc 12026/2023-26 ze dne 29. 8. 2023 bylo zjištěno, že žalobci se dne 5. 6. 2023 narodil syn M., který byl na základě dohody rodičů svěřen do péče matky N. F.; rodiče dle zjištění opatrovníckého soudu spolu nežijí a nehopodaří.
11. Podle § 77 odst. 2 písm. a) CizZ Ministerstvo vnitra platnost povolení k trvalému pobytu zruší, jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu.
12. Podle § 174a odst. 1 CizZ při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
13. Soud předně konstatuje, že žalobní body korelují s námitkami, které žalobce uvedl v řízení před správními orgány. Soud proto plně odkazuje na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které se s nimi pečlivě a obsáhle vypořádaly a s jejichž závěry se soud zcela ztotožňuje.
14. Žalobce předně namítal, že žalovaný postavil své rozhodnutí na trestním rozsudku Okresního soudu v Ostravě č. j. 72 T 50/2019-705, jehož skutkové závěry jsou však nesprávné a žalobce chce vyvolat obnovu řízení. K této námitce soud předně podotýká,

že žádné řízení o povolení obnovy dosud zahájeno nebylo, přestože snahu o obnovu řízení žalobce avizoval již v minulém řízení před soudem. Správní orgány proto správně vycházely z pravomocného trestního rozsudku, jehož výrokem jsou vázány, a správně nepřihlížely k ničím nepodloženým tvrzením žalobce o věcné nesprávnosti tohoto rozsudku. S ohledem na hypotézu normy, podle níž bylo rozhodováno, je tento rozsudek klíčovým podkladem. Spáchané zločiny a přečiny představují jak narušení veřejného pořádku, tak i práv a svobod druhých. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 As 15/2012-33 ze dne 28. 6. 2012, podmínku opakovaného narušení veřejného pořádku či práv a svobod druhých lze naplnit i opakovanými útoky, byť by byly pro účely uplatnění trestněprávních předpisů kvalifikovány jako jediný trestný čin.

15. Správní orgány si opatřily i další podklady, jak je výše uvedeno, které však nezpochybily závěry plynoucí z trestního rozsudku.
16. Pokud žalobce předestíral správním orgánům a soudu své řádné chování v době po propuštění z vazby, pak soud předně uvádí, že tato skutečnost nemá vliv na naplnění hypotézy ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno. Navíc soud nepokládá tuto dobu za dostatečnou k vyslovení, že zde již nehrozí narušení veřejného pořádku, kdy žalobce před tím páchal opakovaně po delší dobu závažnou trestnou činnost na osobě blízké a byl řešen i pro přestupky proti občanskému soužití. Žalobce byl mimoto celou dobu od odsouzení do rozhodnutí žalované motivován snahou, aby mu podmíněný trest nebyl přeměněn na nepodmíněný.
17. Pokud se týče hodnocení žalobcových osobních, rodinných a majetkových poměrů, soud má zato, že je žalovaný dostatečně zjistil a pečlivě vyhodnotil. Žalobce prožil celé dětství v Bangladéši, je dospělý, v ČR měl ke dni rozhodování žalované jen dospělé příbuzné, kteří na něm nebyli existenčně závislí. Jeho obchodní společnost je v insolvenci a on nemá takové závazky či ekonomickou činnost (včetně činnosti tlumočnické, kdy žalobce nemá status soudního tlumočníka či překladatele), pro které by bylo ve veřejném zájmu, aby setrval v ČR. Není pravdou, že by správní orgány jím namítané skutečnosti nevyhodnotily, ale pouze je nevyhodnotily jako relevantní pro případnou korekci důsledku, plynoucího z ustanovení § 77 odst. 2 písm. a) CizZ.
18. Zásadní skutečností je také to, že zrušení povolení k trvalému pobytu žalobci nebrání žádat o udělení nižšího pobytového oprávnění, jak byl poučen již ve správním řízení. Proto ani skutečnost, že se mu v mezidobí narodil syn, nezavdává příčinu k tomu, aby mu bylo nejvyšší pobytové oprávnění ponecháno. Styk se synem může žalobce realizovat i na základě nižšího pobytového oprávnění. Mimoto je narození syna skutečností, která zde ke dni napadeného rozhodnutí nebyla, a nemohla být v napadeném rozhodnutí reflektována, a tudíž ani soudem následně přezkoumána.
19. Soud dále připomíná, že mezi intenzitou dopadu rozhodnutí do soukromého života cizince a intenzitou narušení veřejného pořádku je úměra: čím závažnější je narušení veřejného pořádku, tím závažnější důvody mohou být způsobilé stát se korektivem ve smyslu § 174a odst. 1 CizZ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 147/2016-30 ze dne 19. 10. 2016). V projednávané věci směřovala trestná činnost žalobce proti důstojnosti a tělesné integritě druhé osoby, přičemž respekt k těmto hodnotám patří k fundamentům civilizačního okruhu, v němž se ČR nachází.

20. Žalobní námitky proto nejsou důvodné a soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 27. září 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu